தானியலே் புத்தகம் - எண் ஐந்த

எழபத ஆண்டுகள்

Jeff Pippenger
2023-11-29

யூதாவின் கடைசி மூன்ற ராஜாக்களில் முதலாவனாக யகெோயாகீம் இரந்தான்; அவன் பாபிலோனியரால் ஐயெிக்கப்பட்டபோத, தறெ்கு ராஜ்யத்தக்கான எழபத ஆண்டுகால அடிமைத்தனம் ஆரம்பமானத. அந்த எழபத ஆண்டுகள், வதேோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முதல் ராஜ்யமான பாபிலோன் ஆட்சி சயெ்யும் காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஏசாயா இரபத்துமூன்றாம் அதிகாரத்தில், தீரின் வசேி எழபத குறியீட்டுக் ஆண்டுகள் மறக்கப்பட்டிரப்பாள்; அவை தீர்க்கதரிசன ரீதியாக ஒரே ஒர ராஜாவின் நாட்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. வதேோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒர ராஜா என்பத ஒர ராஜ்யமே; ஆகையால், எழபத ஆண்டுகளாக இரந்த வதேோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரே ராஜ்யத்தின் நாட்கள் பாபிலோனே ஆகும்.

அந்த வரலாற்றக் காலத்தில், திரச்சபைத்தலைமையாட்சியைச் சுட்டிக்காட்டும் தீரவின் வசேி மறக்கப்பட்டிரப்பாள். அடையாளார்த்தமான எழபத ஆண்டுகளின் முடிவில், அவள் நினைவுகூரப்பட்டு வளெிப்பட்டு, பூமியின் எல்லா இராச்சியங்களோடும் விபசாரம் சயெ்வாள். ஆவிக்குரிய விபசாரம் என்பத திரச்சபையும் அரசும் சரே்ந்த ஏற்படுத்தும் சட்டவிரோத உறவாகும். அடையாளார்த்தமான எழபத ஆண்டுகளின் முடிவில், திரச்சபைத்தலைமையாட்சி, தீரவின் வசேி அந்த அடையாளார்த்தமான எழபத ஆண்டுகளின் முடிவில் விபசாரம் சயெ்கிற எல்லா ராஜாக்களாலும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையுடன் உறவுக்குள் வரம். அந்த அடையாளார்த்தமான எழபத ஆண்டுகளின் காலத்தில் ஆட்சி சயெ்கிற இராச்சியம், இரண்டு கொம்புகளையுடைய பூமி மிரகமான ஐக்கிய அமரெிக்க நாடுகளாகும்.

தானியலே் முதல் அதிகாரம் முதல் ஐந்தாம் அதிகாரம் வரையிலான பகுதிகள் பாபிலோனின் எழபத ஆண்டுகளின் வரலாற்றை விளக்குகின்றன; ஆகையால், அந்த அதிகாரங்கள் பூமி மிரகத்தின் இர கொம்புகளின் வரலாற்றையும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகின்றன. நான்காம் மற்றும் ஐந்தாம் அதிகாரங்கள் பாபிலோனின் முதல் அரசனையும் கடைசி அரசனையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன; இவ்விர அதிகாரங்களும் சரே்ந்த பூமி மிரகத்தின் வரலாறையும் அதன் இர கொம்புகளின் வரலாறையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. இர கொம்புகளின் நியாயத்தீர்ப்பும், பூமி மிரகத்தினுடைய நியாயத்தீர்ப்பும், முதல் அரசனும் கடைசி அரசனும் பற்றெ நியாயத்தீர்ப்பினால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகின்றன. நபெுகாத்நசே்சாரின் நியாயத்தீர்ப்பு

“ஏழு காலங்களுக்கு” துரத்திப்ப◌ோடப்படுதல் ஆகும்; அந்தக் காலத்தில் அவர் இருபத்திஐந்நூற்று இருபது நாட்கள் புல்லையும் பனித்துளியையும் சார்ந்து காட்டு மிருகம்ப◌ோல் வாழ்ந்தார். பெல்ஷாத்சாரின் நியாயத்தீர்ப்பு சுவரின் மேல் எழுதப்பட்டது; அது இருபத்திஐந்நூற்று இருபது என்ற எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடப்பட்டது; இதனால் பூமி மிருகத்தினுடையதும் அதன் இரு க◌ொம்புகளினுடையதும் நியாயத்தீர்ப்பு லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள “ஏழு காலங்களால்” பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது என்பது அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இது இரு அரசர்களின் சாட்சியின் அடிப்படையில் அமைந்தது; அந்த இரு சாட்சிகளும் முதல் மற்றும் கடைசியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

“ஏழு காலங்கள்” என்பதே அட்வென்டிசத்திற்கு இடறற்கல்லாக உள்ளது; ஆகையால் அது தெளிவாக அங்கே இருந்தப◌ோதிலும் அங்கீகரிக்கப்பட முடியாது—பார்க்க விரும்புகிறவர்களுக்கு அது வெளிப்படையாக இருக்கிறது. அது எழுபது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த ஜாதியின் (பாபில◌ோன்) நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளமாகும்; மேலும் எழுபது அடையாள ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்யும் ராஜ்யத்தின் நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளமாகவும் உள்ளது. வில்லியம் மில்லர், லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் உள்ள “ஏழு காலங்கள்” குறித்த தமது புரிதலை முன்வைத்தப◌ோது, தானியேல் நான்காம் அதிகாரத்தில் நேபுகாத்நேச்சார் மிருகம்ப◌ோல் வாழ்ந்த இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது நாட்களை, லேவியராகமம் 26-இன் “ஏழு காலங்கள்” என்பதை நிலைநிறுத்தும் தீர்க்கதரிசனச் சாட்சிகளில் ஒன்றாகப் பயன்படுத்தினார். “ஏழு காலங்கள்” என்பது சகரியா நான்காம் அதிகாரத்தில் அடித்தளக்கல்லும் தலைக்கல்லும் ஆகும். இயேசு, சக◌ோதரி வைட், ஏசாயா, மற்றும் பேதுரு இதனை மூலையின்தலையாக ஆகிற கல் என்று அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இது வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் கிரீடக்க◌ோட்பாடாக இருக்கிறது; இருந்தப◌ோதிலும், தங்களை மூன்றாம் தூதனின் செய்தியாளர்கள் என்று அறிவிப்பவர்களால் அது அடிப்படையாகக் காணப்படாமற்ப◌ோயுள்ளது.

தானியேல் புத்தகத்தின் முதல் ஆறு அதிகாரங்களை நாம் ஆராயத் த◌ொடங்கும்ப◌ோது, ஆரம்பத்திலிருந்தே “ஏழு காலங்கள்” அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை உணருவது முக்கியமானதாகும். யெஹ◌ோயாக்கீம் பாபில◌ோனால் வீழ்த்தப்பட்டப◌ோது, எழுபது ஆண்டுகளான சிறைப்பட்ட காலம் த◌ொடங்கியது. அவர்கள் ஏன் எழுபது ஆண்டுகள் சிறைக்குக் க◌ொண்டு செல்லப்பட்டார்கள் என்பதை நாளாகமப் புத்தகம் விளக்குகிறது.

> சிதேக்கியா ராஜாவாக ஆரம்பித்தப◌ோது இருபத்தொன்று வயதானவன்; அவன் எருசலேமில் பதினொன்று ஆண்டுகள் ஆண்டான். அவன் தன் தேவனாகிய கர்த்தரின் பார்வையில் ப◌ொல்லாப்பானதைச் செய்தான்; கர்த்தரின் வாயினின்று பேசிய தீர்க்கதரிசியாகிய எரேமியாவின் முன்னிலையில் தன்னைத் தாழ்த்திக்க◌ொள்ளவில்லை. தேவனாலே தன்னைச் சத்தியம் செய்ய வைத்திருந்த நேபுகாத்நேச்சார்

ராஜாவுக்கும் எதிராக அவன் கலகம்பண்ணினான்; ஆனால் அவன் தன் கழுத்தை கடினப்படுத்தி, தன் இருதயத்தை இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்திற்குத் திரும்பாதபடிக்கு உறுதிப்படுத்தினான். மேலும் ஆசாரியர்களின் பிரதானர்களெல்லாரும் ஜனங்களும், புறஜாதியாரின் அருவருப்புகளனைத்தின்படியும் மிகுதியாக மீறிச்சென்று, அவர் எருசலேமில் பரிசுத்தப்படுத்திய கர்த்தரின் ஆலயத்தை அசுத்தப்படுத்தினார்கள். அவர்களுடைய பிதாக்களின் தேவனாகிய கர்த்தர், தம் ஜனங்கள்மேலும் தம் வாசஸ்தலத்தின்மேலும் இரக்கம் கொண்டிருந்ததினால், தம் தூதர்களின்மூலம் அவர்கள் அனுகிலும் காலையிலேயே எழுந்து அனுப்பினான். ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய தூதர்களை ஏளனம்பண்ணி, அவருடைய வார்த்தைகளை இகழ்ந்து, அவருடைய தீர்க்கதரிசிகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள்; கர்த்தரின் கோபம் தம் ஜனங்கள்மேல் எழுந்து, நிவாரணமே இல்லாதபடியாகும் வரையில் அப்படியே செய்தார்கள். ஆகையால் அவர் கல்தேயரின் ராஜாவை அவர்கள்மேல் வரப்பண்ணினார்; அவன் அவர்கள் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் ஆலயத்திலே அவர்களுடைய வாலிபரை பட்டயத்தால் கொன்றான்; வாலிபன்மேலாவது கன்னிகைமேலாவது முதியன்மேலாவது வயதினால் குனிந்திருந்தவன்மேலாவது இரக்கம் கொள்ளவில்லை; அவர் எல்லாரையும் அவன் கைக்குள் ஒப்புக்கொடுத்தார். தேவனுடைய ஆலயத்தின் பாத்திரங்களெல்லாம், பெரியவைகளும் சிறியவைகளும், கர்த்தரின் ஆலயத்தின் பொக்கிஷங்களும், ராஜாவின் பொக்கிஷங்களும், அவன் பிரதானிகளின் பொக்கிஷங்களும்—இவையெல்லாவற்றையும் அவன் பாபிலோனுக்கு கொண்டுபோனான். அவர்கள் தேவனுடைய ஆலயத்தை எரித்துப் போட்டார்கள்; எருசலேமின் மதில்களை இடித்தார்கள்; அதன் அரண்மனைகளையெல்லாம் அக்கினியால் எரித்தார்கள்; அதிலிருந்த எல்லா சிறந்த பொருட்களையும் அழித்தார்கள். பட்டயத்திலிருந்து தப்பியிருந்தவர்களை அவன் பாபிலோனுக்கு சிறைப்பிடித்துக்கொண்டு போனான்; பெர்சியரின் ராஜ்யம் ஆள்வதுவரை அவர்கள் அவனுக்கும் அவன் குமாரருக்கும் அடிமைகளாயிருந்தார்கள். இது எரேமியாவின் வாயினால் உரைக்கப்பட்ட கர்த்தருடைய வார்த்தை நிறைவேறும்படியாக நிகழ்ந்தது; தேசம் தன் ஓய்வுநாட்களை அனுபவிக்கும் வரையில், அது பாழாய்க் கிடந்த நாட்களெல்லாம் ஓய்வுகொண்டது; இவ்வாறே எழுபது ஆண்டுகள் நிறைவேறின. இப்போது, எரேமியாவின் வாயினால் உரைக்கப்பட்ட கர்த்தருடைய வார்த்தை நிறைவேறும்படிக்கு, பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசின் முதல் ஆண்டில், கர்த்தர் பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேசின் ஆவியைத் தூண்டினார்; அப்பொழுது அவன் தன் ராஜ்யமெங்கும் ஒரு அறிவிப்பை அறிவித்து, அதையும் எழுத்துப்பூர்வமாக வெளியிட்டு, கூறினான்: “பெர்சியாவின் ராஜாவாகிய கோரேஸ் இவ்வாறு சொல்லுகிறான்: வானத்தின் தேவனாகிய கர்த்தர் பூமியின் எல்லா ராஜ்யங்களையும் எனக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்; யூதாவில் உள்ள எருசலேமில் அவருக்கென ஒரு ஆலயத்தை கட்டும்படி அவர் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்.

> அவருடைய ஜனங்களிலுள்ள எவனாயினும் உங்களுக்குள் இருக்கிறானாகில், அவனுடைய தேவனாகிய கர்த்தர் அவனோடிருக்கக்கடவர்; அவன் மேலே போகக்கடவன்." 2 நாளாகமம் 36:11–23.

அடிமைத்தனத்தில் இருந்த எழுபது ஆண்டுகள், "தேசம் தன் ஓய்வுநாட்களை அனுபவிக்கும் வரைக்கும்; அது பாழாயிருந்த காலமெல்லாம் ஓய்வுநாள் கொண்டாடினது" என்ற எரேமியாவின் வார்த்தை நிறைவேறுவதற்காக இருந்தன. நாம் மேற்கோள் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் நாளாகமத்தில் உள்ள வசனத்தைத் தவிர, தேசம் தன் ஓய்வுநாட்களை "அனுபவித்தது" என்று குறிப்பிடும் வேறு ஒரே பகுதி தேவனுடைய வார்த்தையில் உள்ளது. அந்த பகுதி லேவியராகமம் இருபத்தைந்து மற்றும் இருபத்தாறு அதிகாரங்களில் காணப்படுகிறது. இருபத்தைந்தாம் அதிகாரம், தேசம் தன் ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதலை எவ்வாறு அனுபவிக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான கட்டளையை வழங்குகிறது; இருபத்தாறாம் அதிகாரம், அந்த உடன்படிக்கைக் கட்டளைகள் பின்பற்றப்படாவிட்டால் வரும் "ஏழு மடங்கு" சாபத்தை வரையறுக்கிறது.

யோயாக்கீமின் விதி, தானியேல் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் மோசேயின் "சாபமும்" "சத்தியப்பிரமாணமும்" என்று குறிப்பிட்டதின் ஒரு கூறாகிய சிறைப்பட்டுத்தலின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. "ஏழு காலங்கள்" என்ற சாபத்தைத் தானியேல் உணர்ந்திருந்தான்; ஏனெனில் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் அவன் சாட்சி அளிப்பதாவது, எரேமியாவின் எழுபது ஆண்டுத் தீர்க்கதரிசனத்தைத் தனது ஆய்வின் மூலம், தேவனுடைய ஜனங்கள் பாபிலோனில் எத்தனை ஆண்டுகள் அடிமைப்படுத்தப்படுவார்கள் என்பதை அவன் அறிந்துகொண்டான்.

> அவனுடைய ஆட்சியின் முதல் ஆண்டிலே, எருசலேமின் பாழ்பாடுகளில் எழுபது ஆண்டுகள் நிறைவேறுமென்று கர்த்தருடைய வசனம் எரேமியா தீர்க்கதரிசியினிடத்தில் வந்திருந்த ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையை நான் தானியேல் புத்தகங்களினால் உணர்ந்தேன். தானியேல் 9:2.

தானியேல் எழுபது ஆண்டுகளை "புஸ்தகங்களினால்" அறிந்தான்; அது எரேமியாவின் புத்தகம் மட்டும் அல்ல. அவன் புரிந்துகொண்ட மற்ற புத்தகம் மோசேயின் எழுத்துகளே; ஏனெனில் தன் ஜெபத்தில், எழுபது ஆண்டுகால அடிமைத்தனத்தின் "சாபம்" என்பது மோசேயின் "சத்தியப்பிரமாணம்" என்பதைக் குறிப்பாக அடையாளப்படுத்துகிறான். தானியேல் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் "சத்தியப்பிரமாணம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல், லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் "ஏழு மடங்கு" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அதே சொல்லாகும். யூதா பாபிலோனில் எழுபது ஆண்டுகள் சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது, இக்காலத்திய எந்தத் தெய்வீக அறிஞர் எவ்வாறு வாதிட்டாலும், "ஏழு மடங்கு" என்னும் சாபத்தின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது. இதுவோ பகலொளிபோல் தெளிவானது; ஆனால் அதை காண

மனம் உடயைவர்களுக்கே அத தனெ்படும்.

> கர்த்தர் சீனாய் மலயைில் மோசயேோடே பசேி, "நீ இஸ்ரவலே் புத்திரரிடத்தில் பசேி, அவர்களுக்குச் சொல்ல வண்ேடியத என்னவனெில்: நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற தசேத்திற்குள் நீங்கள் வந்தபோத, அந்தத் தசேம் கர்த்தரக்கனெ்ற ஓய்வுநாளகைக் கடபைப்பிடிக்க வண்ேடும். ஆற வரஷம் நீ உன் நிலத்தை விதகைக்கவும், ஆற வரஷம் உன் திராட்சத்தோட்டத்தை வட்ெடிச் சீர்படுத்தவும், அதன் கனிகளசைச் சகேரிக்கவும் வண்ேடும். ஆனால் ஏழாம் வரஷத்தில், அந்தத் தசேத்திற்குப் பூரண ஓய்வின் ஓய்வுநாள் இரக்க வண்ேடும்; அத கர்த்தரக்கனெ்ற ஓய்வுநாளாகும். நீ உன் நிலத்தை விதகைக்கக்கூடாத; உன் திராட்சத்தோட்டத்தை வட்ெடிச் சீர்படுத்தக்கூடாத. உன் அறவடயைில் தானாக முளதைத்தை நீ அறக்கக்கூடாத; வட்ெடிச் சீர்படுத்தப்படாத உன் திராட்சவள்ளியின் திராட்சபைப்பழங்களசைச் சகேரிக்கக்கூடாத; ஏனனெில் அத தசேத்திற்குப் ஓய்வின் வரஷமாகும். தசேத்தின் ஓய்வுநாள் உங்களுக்குப் போஜனமாக இரக்கும்; உனக்கும், உன் ஊழியக்காரனுக்கும், உன் ஊழியக்காரித்திக்கும், உன்னிடத்தில் கூலிக்குப் பணிபுரிகிற உன் கூலிக்காரனுக்கும், உன்னோடே தங்கியிரக்கும் அந்நியனுக்கும், உன் மிரகங்களுக்கும், உன் தசேத்தில் உள்ள காட்டு மிரகங்களுக்கும், அதின் எல்லா விளவைும் போஜனமாக இரக்கும். மலேும், நீ உனக்காக வரஷங்களின் ஏழ ஓய்வுநாள்களை எண்ண வண்ேடும்; ஏழ முறை ஏழ வரஷங்கள்; அப்பொழுத வரஷங்களின் ஏழ ஓய்வுநாள்களின் காலஅளவு உனக்குப் நாற்பத்தொன்பத வரஷங்களாகும். பின்னர் ஏழாம் மாதத்தின் பத்தாம் நாளில் யூபிலியின் எக்காளத்தை ஒலிக்கச் சய்ெய வண்ேடும்; பாவநிவிர்த்தி நாளில் உங்கள் தசேமங்ெகும் எக்காளத்தை ஒலிக்கச் சய்ெயவண்ேடும்." லவேியராகமம் 25:1–9.

நிலத்தக்கு ஓய்வு அளிக்க வண்ேடிய கட்டளகைளில், நிலத்தை ஆற ஆண்டுகள் பயிரிட்டு, ஒர ஆண்டு நிலத்தை ஓய்வில் விடும் ஏழ சுழற்சிகள் நாற்பத்தொன்பதாம் ஆண்டுவரை தொடர்கின்றன என்பதை காணுவத முக்கியமானத; அந்நரேத்தில் ஏழ ஆண்டுகளகைக் கொண்ட ஏழ சுழற்சிகளின் நிறவைற்ேறத்தை அடயைாளப்படுத்தும் யூபிலி இரக்க வண்ேடியிரந்தத. கவனிக்க வண்ேடிய தீர்மானகரமான அம்சம் என்னவனெில், யூபிலியின் எக்காளம் பாவநிவாரண நாளிலயேே ஊதப்பட வண்ேடியிரந்தத; ஆகயைால், முன்மாதிரிக்கு எதிரான பாவநிவாரண நாள் 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்ற தொடங்கியபோத, "ஏழ காலங்கள்" என்ற சுழற்சியசைச் சுட்டிக்காட்டும் யூபிலி எக்காளமும் அப்பொழுதே ஊதப்பட வண்ேடியிரந்தத என்பதகைக் இத அடயைாளப்படுத்துகிறத. கி.மு. 677 இல் மனாச்சே பாபிலோனுக்கு சிறயைடெுத்த சல்ெலப்பட்டபோத தொடங்கிய "ஏழ காலங்கள்," இரண்டாயிரத்த ஐந்நூற்ற இரபத ஆண்டுகளசைச் சுட்டிக்காட்டியத; அவை முன்மாதிரிக்கு எதிரான பாவநிவாரண நாளில் முடிவுற்றன. காண விரம்பாதவர்களால் மட்டுமே இந்த இணபைப்பு தவறவிடப்படும். "ஏழ

காலங்கள்” என்ற சுழற்சி, இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

லேவியராகமம் இருபத்தைந்து அதிகாரத்தின் முதல் ஒன்பது வசனங்களில் உள்ள உடன்படிக்கைக் கட்டளைகளுக்குள், தேவனுடைய வார்த்தையில் ஒரு நாளுக்கு ஒரு ஆண்டு என்ற கோட்பாட்டின் மிக ஆழமான எடுத்துக்காட்டு இருப்பதையும் காணுவது முக்கியமானதாகும். திரளான மக்களை பாபிலோனின் திராட்சரசத்தால் மயக்கமடைந்தவர்களாக வைத்திருக்கத் தெய்வவியல் அறிஞர்கள் முன்வைக்கும் கற்பனைக் கதைகளின் கலவையானது, இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் வரும் “ஏழு காலங்கள்” என்ற நியாயத்தீர்ப்பு, “ஏழு காலங்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேயச் சொல்லின் அர்த்தத்தைப் பற்றிய தவறான புரிதலாகும் என்பதேயாகும். அந்த வாதம் உண்மையல்ல. அந்தச் சொல்லின் எபிரேய அர்த்தம், அதை எண்ணியல் முறையில் பொருத்திப் பயன்படுத்துவதற்கான நியாயத்தைத் தனது வரையறைக்குள்ளேயே முழுமையாக உள்ளடக்கியிருக்கிறது; ஆனால் எபிரேய இலக்கணத்தில் தாமே அறிவித்துக் கொண்ட நிபுணத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தவறான முன்னூன்றலைத் தாங்கி நிறுத்தும் அவர்களின் குற்றமிக்க வாதம், வெறுமனே திசைதிருப்பும் வாதமே ஆகும்.

இருபத்தாறு அதிகாரத்தில் “ஏழு காலங்கள்” என்று சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள நியாயத்தீர்ப்பு, அந்த வசனப்பகுதியின் சூழலால் அறியப்படுகிறது; எபிரெய மொழியை வலுக்கட்டாயமாக மாற்றிப் பொருள் கூறும் இக்காலத் தெய்வவியல் அறிஞர்களால் அல்ல. வில்லியம் மில்லர், எபிரெய மொழியை எவ்விதத்திலும் மேற்கோள் கொள்ளாமல் தமது முடிவை உருவாக்கினார்; மேலும், அவருடைய புரிதல் சரியானது என்று தூண்டுதல் அங்கீகரித்தது. “ஏழு காலங்கள்” என்ற நியாயத்தீர்ப்பு அமைந்துள்ள அந்த அதிகாரத்தின் சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எபிரெய மொழியை அல்ல, தூதர்கள் அவருடைய புரிதலை வழிநடத்தினர்.

இருபத்தைந்தாம் அதிகாரத்தின் சூழல், உடன்படிக்கைக்கான அறிவுறுத்தல்கள் அடையாளப்படுத்தப்படும் இடமாகும்; பின்னர் இருபத்தாறு அதிகாரம், அந்த உடன்படிக்கை அறிவுறுத்தல்களை கைக்கொள்வதற்கான வாக்குத்தத்த ஆசீர்வாதத்தை வழங்குகிறது; அதன்பிறகு, அந்த அறிவுறுத்தல்களுக்கு கீழ்ப்படியாமைக்காக தானியேல் “மோசேயின் சாபம்” என்று அழைப்பதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

சூழல் என்பது வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு நாள் ஒரு ஆண்டைக் குறிக்கும் என்னும் கோட்பாட்டின் கருப்பொருள் ஆகும். லேவியராகமம் இருபத்தைந்து ஆம் அதிகாரத்தின் அந்த ஆரம்ப வசனங்கள், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு நாள் ஒரு ஆண்டைக் குறிக்கிறது என்பதை அடையாளப்படுத்துகின்றன. யாத்திராகமப் புத்தகத்தில், மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் உரிய ஏழாம் நாள் சப்த ஓய்விற்கும், நிலத்திற்குரிய ஏழாம் ஆண்டு சப்த ஓய்விற்கும் இடையிலான தொடர்பை மோசே தெளிவாகக்

குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

> ஆறு ஆண்டுகள் நீ உன் நிலத்தை விதைத்து, அதின் விளைபயிர்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். ஆனால் ஏழாம் ஆண்டில் அதைப் ஓயவிட்டு அமைதியாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும்; அப்பொழுது உன் ஜனங்களில் ஏழைகள் அதிலிருந்து உண்ணட்டும்; அவர்கள் விட்டதை வயல்வெளியின் மிருகங்கள் உண்ணட்டும். இதுபோல் உன் திராட்சைத்தோட்டத்திற்கும் உன் ஒலிவமரத் தோட்டத்திற்கும் செய்ய வேண்டும். ஆறு நாட்கள் நீ உன் வேலையைச் செய்ய வேண்டும்; ஆனால் ஏழாம் நாளில் நீ ஓய்வு கொள்ள வேண்டும்; அப்பொழுது உன் எருதும் உன் கழுதையும் ஓய்வு பெறும், உன் அடிமைப்பெண்ணின் மகனும் அந்நியனும் இளைப்பாறுவர். யாத்திராகமம் 23:10–12.

அந்த மூன்று வசனங்களுக்குள், மனிதருக்கும் மிருகங்களுக்கும் உரிய ஓய்வு நாள், தேசத்திற்குரிய ஓய்வு ஆண்டுக்கு ஒப்பானது என்பதை அறியலாம். லேவியராகமம் இருபத்தைந்து அதிகாரத்தின் முதல் ஐந்து வசனங்களில், யாத்திராகமம் இருபது அதிகாரம் எட்டு முதல் பதினொன்று வசனங்கள் வரையிலான சப்தாக் கட்டளையில் காணப்படும் அதே இலக்கண அமைப்பை நாம் காண்கிறோம்.

> கர்த்தர் சினாய் மலையில் மோசேயை நோக்கிப் பேசி: இஸ்ரவேல் புத்திரரிடத்தில் பேசி அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியது என்னவெனில்: நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற தேசத்திற்குள் நீங்கள் வரும்போது, அந்த தேசம் கர்த்தருக்கென்று ஓர் ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஆறு ஆண்டுகள் நீ உன் வயலை விதைக்கவும், ஆறு ஆண்டுகள் உன் திராட்சத்தோட்டத்தை வெட்டிச் சீர்செய்யவும், அதின் கனிகளைச் சேகரிக்கவும் வேண்டும். ஆனால் ஏழாம் ஆண்டில், அந்த தேசத்திற்குப் பூரண ஓய்வின் ஓய்வுநாள் இருக்கவேண்டும்; அது கர்த்தருக்குரிய ஓர் ஓய்வுநாள்: நீ உன் வயலை விதைக்கவும் கூடாது, உன் திராட்சத்தோட்டத்தை வெட்டிச் சீர்செய்யவும் கூடாது. உன் அறுவடையில் தானாக முளைத்ததைக் நீ அறுக்கவும் கூடாது; வெட்டிச் சீர்செய்யப்படாத உன் திராட்சவள்ளியின் திராட்சைப்பழங்களையும் சேகரிக்கவும் கூடாது; ஏனெனில் அது தேசத்திற்குரிய ஓய்வின் ஆண்டு. லேவியராகமம் 25:1–5.

> ஓய்வுநாளை பரிசுத்தமாகக் காக்கும்படி அதை நினைவுகூர்வாயாக. ஆறு நாட்கள் நீ உழைத்து, உன் எல்லா வேலையையும் செய்யக்கடவாய்; ஆனால் ஏழாம் நாள் உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய ஓய்வுநாள்; அதில் நீயும், உன் மகனும், உன் மகளும், உன் ஆண்பணியாளும், உன் பெண்பணியாளும், உன் மிருகங்களும், உன் வாசல்களுக்குள் இருக்கும் அந்நியனும் எந்த வேலையும் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் கர்த்தர் ஆறு நாட்களில் வானத்தையும் பூமியையும், சமுத்திரத்தையும், அவைகளில் உள்ள அனைத்தையும் உண்டாக்கி, ஏழாம் நாளில் இளைப்பாறினார்; ஆகையால் கர்த்தர் ஓய்வுநாளை ஆசீர்வதித்து, அதை பரிசுத்தப்படுத்தினார். யாத்திராகமம் 20:8–11.

இரண்டு சப்தக் கட்டளைகளும் ஒன்றிணைந்த லேவியராகமம் இருபத்தைந்து மற்றும் இருபத்தாறு அதிகாரங்களின் சூழலைக் குறிப்பிடுகின்றன. வரியின்மேல் வரியாக அவை ஒன்றுசேர்ந்த சாட்சி அளிப்பதாவது: “ஆறு நாட்கள் நீ உழைத்து, உன் எல்லா வேலையையும் செய்யக்கடவன்,” என்றும், “ஆறு ஆண்டுகள் நீ உன் வயலை விதைத்து, ஆறு ஆண்டுகள் உன் திராட்சைத்தோட்டத்தை வெட்டி ஒழுங்குபடுத்தி, அதின் கனியைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்கடவன்,” என்றும். “ஆனால் ஏழாம் நாள் உன் தேவனாகிய கர்த்தருக்குரிய சப்தம்,” என்றும், “ஏழாம் ஆண்டு, தேசத்திற்குச் சப்த ஓய்வாயிருக்கும், கர்த்தருக்குரிய சப்தமாயிருக்கும்” என்றும்.

மனிதர்களுக்கான ஓய்வுநாளாயினும் நிலத்திற்கான ஓய்வுநாளாயினும், ஓய்வுநாள் கட்டளைகளில் “ஏழாம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இரு சொற்களும், லேவியராகமம் இருபத்தாறு ஆம் அதிகாரத்தில் “ஏழு மடங்கு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அதே எபிரெய மொழிச்சொல்லாகும். லேவியராகமம் இருபத்தைந்து மற்றும் இருபத்தாறு ஆம் அதிகாரங்களின் சூழல், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு நாள் ஒரு ஆண்டைக் குறிக்கும் என்ற தீர்க்கதரிசன விதியின் அமைப்புக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு இணையாக முக்கியமானது, முதற்குறிப்பின் தீர்க்கதரிசன விதியும் ஆகும்.

இந்த இரண்டு அதிகாரங்களில் முதலில் குறிப்பிடப்படுவது “ஒரு நாளுக்கு ஒரு ஆண்டு” என்ற கோட்பாடாகும். கபிரியேலும் மற்ற தூதர்களும் வழிநடத்தலினால், வில்லியம் மில்லர் லேவியராகமத்தில் உள்ள “ஏழு காலங்கள்” என்பது இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளுக்கான ஒரு அடையாளம் என்பதை அறிந்தார்; மேலும், இருபத்தைந்தாம் அதிகாரத்தின் முதல் ஐந்து வசனங்களில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள “ஒரு நாளுக்கு ஒரு ஆண்டு” என்ற கோட்பாடே இவ்வதிகாரங்களின் சூழலாக இருப்பதனால், இது அந்தச் சூழலோடு முழுமையான ஒற்றுமையில் உள்ளது.

நாளாகமத்தின் ஆசிரியர், தெற்குத் ராஜ்யமான யூதாவை பாபிலோன் சிறையிலே கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டியபோது, அந்த தேசம் தன் சப்த ஓய்வை அனுபவிக்கும்படியாகவே அது நடந்தது என்று கூறினார். தேவனுடைய வார்த்தையில், தேசம் ஓய்வை அனுபவிப்பதாகக் குறிப்பிடப்படும் வேறே ஒரேயொரு இடம் லேவியராகமம் இருபத்தைந்தாம் மற்றும் இருபத்தாறாம் அதிகாரங்களிலேயே காணப்படுகிறது. வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முதல் ராஜ்யமாகப் பாபிலோன் ஆண்ட எழுபது ஆண்டுகள், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாம் ராஜ்யமாக பூமியின் மிருகம் ஆண்டிருக்கும் அடையாளார்த்த ஆண்டுகளை மட்டும் முன்வைப்பதல்ல; அந்த எழுபது ஆண்டுகள் மோசேயின் சாபத்தில் கூறப்பட்ட “ஏழு காலங்களுக்கு” நேரடியான ஒரு குறிப்பு ஆகும்.

தானியேலின் முதல் ஆறு அதிகாரங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனங்களை நாம் ஆராயத்

தொடங்கும் போது, “ஏழு காலங்கள்” என்ற சாபமும், “ஏழு காலங்கள்” என்ற ஆசீர்வாதமும், அவற்றில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தினதும் ஒரு கூறாக இருப்பதை அறிதல் அத்தியாவசியமானதாகும்.

ஏழு ஆண்டுகளின் ஏழு சுழற்சிகளைக் கொண்ட காலச்சுழற்சி, ஏழாம் மாதத்தின் பத்தாம் நாளான பரிகார நாளில் யூபிலி எக்காளம் ஊதப்படுவதினால் குறிக்கப்படுகிறது என்பதை நினைவில் கொள்ளுதலும் முக்கியமானது. இந்த உண்மை, “ஏழு காலங்கள்” என்பதைக் தானியேல் எட்டாம் அதிகாரம், பதினான்காம் வசனத்தில் உள்ள இரண்டாயிரத்து முன்னூறு நாட்களுடன் ஒன்றிணைக்கிறது. மேலும், ஒரு தீர்க்கதரிசன ஆண்டு முன்னூற்று அறுபது நாட்கள் கொண்டது என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுதல் முக்கியமானது; ஆகையால், “ஏழு காலங்கள்” என முன்னூற்று அறுபது நாட்களை மீண்டும் மீண்டும் கூட்டினால், அது இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது நாட்களுக்கு சமமாகும்.

எரேமியா குறிப்பிட்டிருந்த ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையை தானியேல் புத்தகங்களினால் அறிந்தபோது, தேவனுடைய ஜனங்கள் தாங்கள் சத்துருவின் தேசத்தில் சிறைப்பட்டிருப்பவர்கள் என்ற நிதர்சனத்திற்கு ஒருநாளாவது விழித்தெழுந்தால் அவசியமானதாகக் குறிக்கப்பட்ட மனந்திரும்புதலின் பதிலின் ஒவ்வொரு கூறையும் எடுத்துரைக்கும் ஒரு ஜெபத்தை அவர் ஆரம்பித்தார். தானியேலின் லேவியராகமம் இருபத்தாறு சார்ந்த ஜெபத்தின் முடிவில், அவர் “கேட்டிருந்த” தரிசனமான இரண்டாயிரத்து முன்னூறு நாட்களின் தரிசனத்தைத் தானியேல் புரிந்துகொள்ளும்படி செய்ய காபிரியேல் தோன்றினார். காபிரியேல், தானியேலின் ஜனங்களுக்காக எழுபது வாரங்கள் “நியமிக்கப்பட்டன” என்று தானியேலுக்கு அறிவிப்பதன் மூலம் ஆரம்பித்தார்.

> உன் ஜனங்களின்மேலும் உன் பரிசுத்த நகரின்மேலும் எழுபது வாரங்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அது மீறுதலை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும், பாவங்களுக்கு முடிவுகட்டவும், அக்கிரமத்திற்காகப் பரிகாரம் செய்யவும், நித்திய நீதியை கொண்டு வரவும், தரிசனத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் முத்திரையிட்டு உறுதிப்படுத்தவும், மகா பரிசுத்தமானவரை அபிஷேகம் செய்யவும் ஆகும். தானியேல் 9:24.

இந்த வசனத்தில் “தீர்மானிக்கப்பட்டது” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் “வெட்டப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டது” என்று பொருள்படுகிறது; ஆகையால், இரண்டாயிரத்து முன்னூறு நாட்களிலிருந்து எழுபது வாரங்கள் வெட்டப்பட்டு ஒதுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது. கி.மு. 457 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட மூன்றாவது கட்டளையிலிருந்து தொடங்கி, தானியேலின் ஜனங்களுக்கு சோதனைக்காலமாக எழுபது தீர்க்கதரிசன வாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. எழுபது தீர்க்கதரிசன வாரங்கள் என்பது நானூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு சமம். மூன்றாவது கட்டளைக்கு நானூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகள் பின்னர், பண்டைய இஸ்ரவேல் கி.பி. 34 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தேவானை கல்லெறிந்து கொன்று,

அவர்கள் தவேனிடமிரந்த முற்றிலும் விவாகரத்த சய்யப்பட்டவர்களாயிரப்பார்கள்.

நானூற்ற தொெண்ணூற ஆண்டுகளாகிய பரிசோதனைக்காலத்தின் தொடக்கப் புள்ளியை அடயைாளப்படுத்தும் மூன்ற அரசாணைகளுக்கு முன்பாக இரந்த சிறைப்பிடிப்பு எழுபத ஆண்டுகளாயிரந்தத. அந்த எழுபத ஆண்டுகள், பண்டயை இஸ்ரவலே் ஒரபோதம் நிறைவெற்றொத சப்தா ஓய்வுகளை தசேம் அனுபவிக்கும்படியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன. தசேத்திற்கான அந்த எழுபத ஆண்டுகளான சப்தா ஓய்வுகள், மோசயேின் சத்தியத்தக்கு விரோதமாக நடந்த நானூற்ற தொெண்ணூற ஆண்டுகளான (அல்லத எழுபத வார ஆண்டுகளான) கிளர்ச்சியின் காரணமாக வந்தன.

லவேியராகமம் இரபத்தைந்த ஆம் அதிகாரத்தின் உடன்படிக்கைக்கு விரோதமான நானூற்ற தொெண்ணூற ஆண்டுகளான கலகம், தசேம் தன் இளைப்பாறதலை அனுபவிக்க எழுபத ஆண்டுகள் சிறைப்பிடிப்பை உண்டாக்கியத. அந்த எழுபத ஆண்டுகள் சிறைப்பிடிப்பு, பண்டயை இஸ்ரவலேுக்கான மலேும் ஒர நானூற்ற தொெண்ணூற ஆண்டுகள் சோதனைக்காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய மூன்ற கட்டளைகளுக்குக் காரணமானத. ஆகவ, தலா நானூற்ற தொெண்ணூற ஆண்டுகள் கொண்ட இரண்டு சோதனைக்காலங்களை நாம் காண்கிறோம். அந்த மூன்ற கட்டளைகள் மூன்ற தூதர்களின் சய்திகளுக்கான முன்மாதிரிகளாக உள்ளன; அவற்றில் முதல் சய்தி வடக்கு ராஜ்யத்தின்மலே் வந்த “ஏழ காலங்களின்” முதல் கடுங்கோபத்தின் முடிவில், 1798 ஆம் ஆண்டில் வந்தத. மூன்றாம் தூதன், மூன்றாம் கட்டளைக்குப் பிறகு இரண்டாயிரத்த முந்நூற ஆண்டுகள் கடந்தபின், அதாவத 1844 அக்டோபர் 22 அன்ற வந்தான்; அப்பொததான் “கடுங்கோபத்தின் கடசைி முடிவும்” வந்தத.

முதல் கொொந்தளிப்பின் முடிவுக்கும் கடசைி கொொந்தளிப்பின் முடிவுக்கும் இடயைிலான நாற்பத்தாற ஆண்டுகளில், இயசே மில்லரடைட் ஆலயத்தின் அஸ்திவாரத்தைப் பதித்தார்; அந்த அஸ்திவாரக் கல் “ஏழ காலங்கள்” ஆகும். அந்தக் கல் தொடக்கத்தில் அட்வனெ்டிசத்திற்கு அஸ்திவாரக் கல்லாகவும் (அல்லத இல்லயைனெில் இடறலின் கல்லாகவும்), முடிவில் அட்வனெ்டிசத்திற்கு தலைக்கல்லாகவும் முத்திரைக் கல்லாகவும் (அல்லத இல்லயைனெில் கல்லறைக் கல்லாகவும்) இரக்க வணே்டியிரந்தத. 1798 முதல் 1844 வரயைிலான வரலாற்றில் மூன்ற தூதர்களின் சய்திகள் வந்தடைந்ததைக் குறிக்கும் அந்த மூன்ற கட்டளைகள், தானியலே் புத்தகத்தின் முதல் மூன்ற அதிகாரங்களையும் குறிக்கின்றன.

அடுத்த கட்டுரயைில் முதல் ஆற அதிகாரங்களை நாம் ஆராயத் தொடங்குவோம்.

> “தானியலேும் வளிப்படுத்தலும் ஆகிய நூல்கள் இன்னும் நன்றாகப் புரிந்தகொள்ளப்படும்பொத, விசுவாசிகள் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒர சமய அனுபவத்தைப் பறெவார்கள்… வளிப்படுத்தல் நூலை ஆய்வு

செய்வதிலிருந்து ஒரு விஷயம் நிச்சயமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும்—அதாவது, தேவனுக்கும் அவருடைய ஜனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு நெருக்கமானதுமாகவும் தெளிவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டதுமாகவும் உள்ளது.” The Faith I Live By, 345.